

O d p i s .

S l o v e n s k ý s n e m l . d . .

I.volebné obdobie.

I.zasedanie.

Tesnopiscová zpráva

o I.schôdzke Slovenského snemu, ktorá sa zúčila v Bratislave v úterok
dňa 14.marca 1938 ako 3.schôdzka a 2. zasadanie snemu Slovenskej
kraľiny.

O b s a h :

Strana:

Oznámenie predsedníctva:

Volanie Snemu na jarné zasadanie	2
Zrieknutie sa mandátu poslancov dr. F l i n d u	2
Poslanecký sľub poslancov dr. T v r d š h o	2
Vyhlásenie schôdzky za dôvernú	3
Sľub tesnopiscu Leonarda Šiku	3
Prerušenie schôdzky	4

Program:

Reč ministerského predsedu dr. B e d o r a	4
Vyhlásenie o vzťahoch vlády	5
Reč poslancov dr. T i s u	6
Prerušenie schôdzky a jej znovuvytvorenie	11
Vyhlásenie sčasti tohto Slovenského štátu	11
Prerušenie schôdzky a jej znovuvytvorenie	12

(600) / 47

Prečítanie a odhlasovanie zákona o samostatnom slovenskom štáte	12
Uznávanie vymenovania slovenskej vlády a prísaha jej prítomných členov	13
Určenie budúcej schôdzky	14

1. schôdzka Slovenského snemu dňa 14. marca 1939.

/Prísl. tok schôdzky o 10. hod. 57 min. d. pol./

Podpredseda dr. Karol Fedderly.

Ľupisovetelia: Ľ. ro b e r, Ľ. u s t r e k, Ľ. e r m a u š k a ,
D r o b n ý .

57 poslancov podľa listiny prítomnosti.

Členovia vlády: predseda vlády Ľ. i d o r, ministri dr. Ľ. o -
k o l, Ľ. t a n o, dr. ing. Ľ. t o, dr. Ľ. r n ě i s r a dr.
F r i t z .

Z kancelárie Slovenského snemu: tajomník snemu P o l t í n a
jeho ad hoc zástupca dr. Ľ. s e l k o .

Podpredseda snemu dr. Karol Fedderly /zvoni/:
otvára tretiu schôdzku snemu Slovenskej krajiny, prvú schôdzku
druhého zasadnutia prvého volebného obdobia.

Listujem, že snem je schopný sa uskŕňať. oznamujem, že
podľa prípisu predsedu vlády Slovenskej krajiny zo dňa 6. marca
1939, čís. 2056 a . 57/1. prezident republiky rozhodnutím zo dňa
3. marca 1939 vyhlásil jesenné zasadnutie snemu Slovenskej krajiny
dňom 7. marca 1939 za ukončené a rozhodnutím zo dňa 14. marca 1939
svolal snem Slovenskej krajiny na riadne jarné zasadnutie do Bra-
tisavy na deň 14. marca 1939.

K. Fedderly

oznamujem, že poslanec dr. Ferdiš *F l i n d a* oznámil listom zo dňa 22. februára 1939, že sa vzdal poslaneckého mandátu.

Ministerstvo vnútra Slovenskej krajiny oznámilo predsedníctvu Snemu priísom zo dňa 7. marca 1939 č. 467/7/1939, že na miesto, uvoľnené rezignáciou poslanca dr. *F l i n d u*, povoláva - podľa 6 volebného poriadku do krajinského zastupiteľstva - náhradníka dr. Vojtech *T v r d á k o*, praveť v Ľilne a že mu vydalo overovací list poslanecký.

Pán posl. dr. Vojtech *T v r d á k* dostavil sa na dnešnú schôdzku Snemu a nakoľko podľa 6 rokovacieho poriadku podpísal v kancelárii Snemu formulu sľubu, pričom čítal a složeniu sľubu podľa ustavnej listiny a 6. rokovacieho poriadku tým spôsobom, že sa prečítal predpísanú formulu sľubu a pán poslanec dr. Vojtech *T v r d á k* pristúpil ku sľubu složeniu ruky a slovom sľubujúc.

Podpredseda dr. *S e d e r l y*: Prosím pána tajovníka Snemu Františka *P o l t á n o*, aby prečítal formulu sľubu a pána poslanca dr. *T v r d á k o*, aby pristúpil ku sľubu a složil sľub.

Poslanci vstávajú.

Tajovník Snemu *P o l t á n* číta:

"Ľubujem, že budem verný Slovenskej krajine - republike Česko-Slovenskej a že budem zachovávať zákon a mandát svoj plniť podľa svojho najľahšieho vedomia a svedomia".

Podpredseda dr. *S e d e r l y*: Pán poslanec dr. Vojtech *T v r d á k*.

Poslanec dr. *T v r d á k* /pečuje podpredsedovi ruku/
Ľubujem !

6.3.1939

/Poslanci si sadnú/.

Podpredseda dr. K e d e r l y /zvoní/: Podľa 37. rokovacieho poriadku navrhujem, aby ďalšie rokovanie snemu vyhlásené bolo za dôverné.

Kto súhlasí s týmto mojim návrhom, nech zdvihne ruku.

/Deje sa/.

Zisťujem, že návrh, aby ďalšie rokovanie snemu bolo vyhlásené za dôverné, snem prijal jednohlasne. Preto vyhlasujem ďalšie rokovanie snemu za dôverné.

Oznamujem, že na tejto dôvernej schôdzke okrem poslancov snemu Slovenskej krajiny a členov vlády môžu brať účasť podľa 37. rokovacieho poriadku len tajomník snemu F o l t í n, jeho zástupca hlav. radca dr. Č s e l k o a stenopisec W i k a, ktorí má složiť slub v smere 37. rokovacieho poriadku a to tým spôsobom, že pán tajomník snemu prečíta formulu slubu a pán stenograf W i k a pristúpením ku snemu podaním ruky složí slub slovom: Slubujem.

Tajomník snemu Foltín /číta/: "Slubujem, že zachovám úradné tajomstvo".

Podpredseda dr. K e d e r l y: Pán stenograf Wika.

Stenograf W i k a /podáva podpredsedovi ruku/: Slubujem !

Podpredseda dr. K e d e r l y: Prerušujem schôdzku na 5 minút.

Schôdzka prerušená o 11.hod.04 min., znovu otvorená o 11.hod.10 min./.

Podpredseda dr. K e d e r l y /zvoní/: Prerušenú schôdzku znovu otváram. V slovu sa prihlásil pán ministerský predseda S i d o r. Dávam mu slovo. /Potlesk/.

6.30 /49

Ministerstvá predseda J i d o r: Dávny človek! Vo
všetkých a historických chvíľach predstavujem pred Vámi poslan-
ci, aby som Vám podal stručný prehľad udalostí. Sekretor prez-
identa Republiky zo dňa 1. marca t.r. pozbavení bola vláda dr. T i s-
s u svojej funkcie s výnimkou dvoch ministrov, ktorí boli po-
verení vedením všetkých vládnych vecí na Slovensku do tých čias,
kým sa nová vláda nevytvorí. Ako námestník predsedu ústrednej vlá-
dy dozvedel som sa o tomto fakte z úst prezidenta republiky 2.
marca o 12 hodine v noci. Teda ako o hotovom fakte. To ozná-
mení složil som protest proti takémuto postúpeniu a povedal
som prezidentovi Republiky a o hodinu neskoršie aj predsedovi
ústrednej vlády Rudolfovi B e r a n o v i , že sa solidarizu-
jem so slovenskou vládou a svoje miesto v ústrednej vláde opúš-
ťam.

Do ďalšieho rozhodnutia svoju demisiu urobil som od-
vislou od nanesenia porady s mojimi politickými priateľmi v Bra-
tislave. Do Bratislavy došiel som na druhý deň v piatok 10. mar-
ca večer, kde som sa zúčastnil porady užšieho predsedníctva stra-
ny a predsedníctva slovenského snemu. Tieto dve reprezentatív-
ne a rozhodujúce fóry slovenského národa rozhodli, aby som de-
misiu nepodával, naopak, aby som prišiel i kandidatúru na funkciu
predsedu slovenskej vlády vtedy, keď by navrhovaná nová osoba
dr. Jozefa T i s u nemohla byť akceptovaná. Najúc toto pred
sebou na mieste v piatok v noci o 1. hodine napísal som 7 bo-
dov mojich podmienok, pod ktorými som ochotný ujsť sa predsed-
níctva vlády a to vtedy, keď tieto moje podmienky budú v ustá-
lený čas splnené. Predsedníctvo slovenského snemu odišlo do
Prahy a tam ústavnými činiteľmi bola schválená a potvrdená moja
vláda.

63/174

Ja sám som do Prahy nešiel, sľub som nesložil, dekrét som nedostal, ale majú úplnú dôveru predsedníctva strany a predsedníctva tohto zákonodarného Snemu, ujal som sa moci a plnil som podmienky, pod ktorými som predsedníctvo vlády prijal. Šlo mi hlavne o prepustenie slovenských ľudí z väzenia z intervenovania. Veľká čiastka týchto je už na Slovensku a iní dochádzajú oslobodení znovu medzi nás. Včera som varoval, aby činnosť celej armády bola usmernená slovenskými dôstojníkmi, ako dôverníkmi slovenskej vlády pri všetkých vojenských formáciách na Slovensku. Súčasne krajinový vojenský veliteľ dostal príkaz od ústavných činiteľov z Prahy, aby nezačal nijaké vojenské akcie na Slovensku, iba vtedy, keď k tomu ja, ako predseda slovenskej vlády, dám rozkaz.

Udalosti vyvíňovali sa rýchlym tempom. Moje sily už - už sa vyčerpávaly, ale držal som situáciu na Slovensku tak, aby netiekla slovenská krv a aby sme znovu mohli prísť do riadnych pomerov, ako sa na jeden uvedomelý národ patrí.

Konštatujem ešte raz ten fakt, že predošlá vláda bola protiústavne zamenená, moja vláda však vyšla presne podľa ústavy a z vôle na to kompetentných slovenských politických orgánov, ako reprezentantov národa. Predstupujem pred Vás, páni poslanci, a oznamujem Vám, že vzhľadom na zahraničnú situáciu nie som ďalej v stave so svojou vládou vykonať to, čo som vykonať chcel. Preto v mene celej vlády podávam Glávnomu Snemu demisiu. V túto chvíľu oznamuje sa toto moje rozhodnutie aj ústavným činiteľom do Prahy a túto krátku činnosť mojej vlády vyhlasujem za skončenú.

Páni poslanci, prosím Vás o jednotnosť, sebavedomosť,

6. 11. 47

o vzájomnú dôveru, lebo len tak budem môcť z dnešnej ťažkej situácie dostať náš slovenský národ do pomerov konsolidovaných, pevných a stálych. Buďte presvedčení, že s celou svojou voľou a silou budem podporovať všetko, na čom sa viete dohodnúť. Nech žije slovenský národ, nech žije slobodná slovenská krajina ! /Potlesk/.

/Predsedníctvo ujíma sa predsedu činu dr. Š o k o l /.

Predseda dr. Š o k o l : Ďalej sa prihlásil k slovu pán poslanec dr. Jozef T i s o . Dávam mu slovo. /Potlesk/.

Poslanec dr. T i s o : Slávny činný a vzrušujúcich udalostí minulého týždňa v Bratislave a po Slovensku sa odohrávajúcich, v noci zo dňa 12.marca na 13.marca bolo mi doručené pozvanie pána ríšskeho kancelára Adolfa Hitlera, ktorý ma volal do Berlína na návštevu. Dostanúc toto pozvanie v noci ihneď som sa odobral do Bratislavy, aby sme sa o veciach poradili. V Bratislave po porade s našimi tu sa nachádzajúcimi činiteľmi a s tými, ktorých sme tu mohli nacytro pozvať, rozhodli sme sa o tomto pozvaní tak, ako to záujem vyžadoval, t.j., že do Berlína odcestujem. Na základe tohoto rozhodnutia vybral som sa do Berlína, kde sme došli v pondelok v podvečer.

Referujem o tejto veci dosť dopodrobna, referujem bez rečníckeho pathosu, sucho, aby som zachytil všetky tie historické udalosti a všetky tie momenty, ktoré pri našom terajšom rozhodovaní do úvahy prichádzať majú. V Berlíne prijatý som bol so všetkými poctami suverénnej hlavy slobodného štátu. /Potlesk./ Hneď po príchode bol som prijatý na audiencii ríšskym ministrom zahraničných vecí, šľachticom von Ribbentropom. Budem sa snažiť podľa značiek, ktoré som si v rozhovore s nim

682/47

naznačil, aspoň úryvkovite reprodukovat obsah tohoto rozhovoru. Pán minister zahraničných vecí von R i b b e n t r o p hneď nadviazal na naše rozhovory, ktoré sme mali spoločne v Mníchove a vo Viedni v októbri a poznamenal pritom, že je si dobre vedomý toho, že viedenské rozhodnutie nechalo v nás i nejaké trpké spomienky, že napriek všetkej dobrej vôli z jeho strany, aby sme udržali Košice, Košice padly a museli byť odstúpené Maďarom. Ale poznamenal, že Nemecko, čo mohlo urobiť v prospech a v záujme Slovenska, že to urobilo a keby bol býval lepšie informovaný o slovenskom národe, isteže by sa boli vynasnažili v jeho prospech ešte viac urobiť. Bohužiaľ, vy ste - pokračoval pán minister von R i b b e n t r o p - neboli známi vo svete a tie informácie, čo sme mali o Vás, boli kusé. Robil som, čo som mohol na základe tých posledných dojmov, ktoré som získal a potom, myslím, uznáte, že zástoj môj niesol sa voči Vám tónom kladným. Od vtedy časy sa menia. Samému pánu ministrovi Chvalkovskému sme opätovne povedali, že v Čechách vládne i naďalej Benešov duch, zdôraznili sme mu to všetko do dôslednosti a upozornili sme ho, že mníchovská dohoda nie na to bola robená, aby Benešov duch ďalej žil a vládnuť, ale že robili sme to, čo sme robili v Mníchove, v tej nádeji, že sa riadnou cestou vybaví likvidovanie benešovského ducha. No, v poslednej dobe musíme konštatovať tri udalosti, ktoré sú, ako nejaké zakliate kamene, priložené tak, že ich nebolo možno zamedziť. Je tu po prvé vojenská diktatúra, nastolená v Karpat-skej Ukrajine, ktorá nasvedčuje, že ten Benešov duch, ten starý režim nijako nemieni zlikvidovať, a-le že si zicni svoje pozície

6.11.44

ešte viac posilniť. Tu tomto sa pridružil bratislavský puč, ktorý dokazuje, že starý režim chce sa znovu usadiť, svoj základ postaviť a svoju politickú moc uplatniť a takýto spôsobom splniť tie nádeje, v ktorých sa ten starý duch kochá. K týmto dvom bodom musíme konštatovať i zachádzanie s našimi menšinami v českých krajinách, ktoré zachádzanie nemôžeme len tak bez slova nechať a ktoré zachádzanie je dôkazom toho, že starý duch vládne, že nevymiera a drží sa krčovite nádejí, že príde zase k veslu.

Vládu slovenskú, ktorá bola menovaná posledne, neuznávame. Za legálnu vládu jedine držíme tú, ktorej Snem 13. februára odhlasoval jednohlasne dôveru, ktorá vládla i dnes je ~~pre nás zákonnou predstaviteľkou slovenského národa. Opatrenie~~ prezidenta republiky bolo protiústavné. Naši právnici preskúmali presne nielen ústavný zákon, ale aj zmocňovací zákon a presvedčili sa, že prezident republiky nemal nijakého práva bez odhlasovania ^{ne}dôvery snemom vládu pozbaviť. To, čo sa dialo potom ďalej pod vojenskou ochranou, to nasvedčuje, že ten starý duch sa cíti už dosť silný. Udalosti sa rútiac rýchlo a tempom napred a nemôžeme povedať, že čo všetko môže to vyvolať, jestli sa Slováci dostatočne a rýchlo neosvedčia, že sa nestotožňujú s týmto režimom, že sa nestotožňujú s českým národom. Nechcem byť prorokom, ale každý si domyslí, že týmto tempom sa rútiace udalosti môžu vyvolať situáciu takú, aká bola v Mníchove, že sme Vás dostatočne neznali a preto a pre sme Vás traktovali ako Čechoslovákov, lebo veď bývate v jednom štáte a my hľadáme na štát ako na jednotku. My nemôžeme proti nikomu viesť vojnu, že drží slovenské územie v moci, to sa nás netýka, to sa týka Vás, my sme nie na to povolaní, aby sme na-

165/100

miesto Vás išli vyhadzovať toho, kto by sa vrátil na Slovenské územie. Vieme, že Slováci sú pokojamiľovný a pracovitý národ. Konštatujem, máme doklady o Vás, že chcete s nami dobre žiť a to vítame a kvitujeme vďačne.

Po tomto rozhovore ja som si dovoľil poznámku, v ktorej poznámke usiloval som sa vycytiť práve ten najhlbší smysel celej tej argumentácie a upozornil som na vládne vyhlásenie, odznelé práve v tomto Sneme dňa 21. februára t.r., v ktorom som poznamenal, že vládne vyhlásenie bolo založené na vete: Slovenský národ buduje si svoj štát, buduje si svoj nový štát, buduje si svoj slovenský štát. Dôkazom toho je, že slovenský nacionalizmus žije, slovenské nacionálne povedomie že pracuje,, organizuje si svoju službu štátnu, aby takto dokázal, že chce svojský žiť podľa toho princípu, ktorý je dnes svetovým motom: národnosť. Prehlásil som ďalej čo sa týka nášho spolunažívania s Čechmi, čo som nemeckým činiteľom dosiaľ niekoľkokrát prehlásil, že iniciatívne my nikdy nedáme impulz k tomu, aby bola republika likvidovaná, ale jestli budeme vidieť, že beh udalostí sa bude vyvíjať tak, že to bude prospešnejšie, budeme si pokladať za povinnosť voľiť vhodnú chvíľu, aby sme sa odtrhli. Držal som to za potrebné, aby som to nemeckým činiteľom znova zdôraznil a zdôraznil som to znova. Na to mi bolo poznamenané, že prečo táto váhavosť. Ja som poznamenal, že nie pre nedostatok svojho nacionálneho cítenia, nie pre nedostatok vôle, akoby sme my nechceli svojský štát mať, ale s poukazom na malú vškolenosť nášho ľudu, ktorá malá vškolenosť by začiatky nášho štátneho života nechcela dostatočne, - povedal by som - odosobniť pŕažne od udalostí

625/92

odlúčiť a trpkosť začala sa včítať k nám robila naša politická vospolnosť, - keby z toho vyplývajúce počiatočné ťažkosti a ťažkosti museli znížiť - že preto sú tie ťažkosti, že sme to spravili. Ale, keď nám ľud bude vedieť, že udalosti sa rútili tak, že jediné východisko bude to, aby sme sa uspokojili, vtedy si každý slovo kritického reční, uskrní sa a bude vedieť snáď i menšie východisko pokiaľ si, že nebolo možno ináč rútiť.

Dostal sa úplné uznanie a pochopenie tohoto nášho stanoviska. Potom stal sa to, aby som z úst najvyššieho, teda z úst samého Führera počul, aké sú plány nemeckej ríše na tento politický aby sa vedel podľa toho slovenský národ prispôbiť. To to pán zahraničný minister von Ribbentrop povedal, že ďalej najde hovorí, že ďalšie počujem čoskoro z pánových úst. Týmto bol náš rozhovor so zahraničným ministrom von Ribbentropom skončený.

Keď kritiky čes boli sme predvedení k pánu ríšskemu kancelárovi Goebbelsovi v jeho kancelárii, v nových sieňach ríšskeho kancelárstva, kde pätovne čestná rota vzdala poctu a kde sa nám dalo plné oficiálne a slávnostné prijatie, ako to pri takýchto príležitostiach býva. To prijatie pri samom rozhovore ministrov s kolegom dr. Burckhardtom prítomní boli dvaja generáli a ešte dvaja diplomati, takže naše prijatie išlo v rámci úradného slávnostného. Pán ríšsky kancelár začal rozhovor týmto: Ich habe mir erlaubt, Sie zu bitten, dass Sie zu mir kommen, um mit ihnen die Klärung der Situation zu besprechen.

To touto prerozlova začal októbrovými udalosťami,

024 144

ktoré októbrové udalosti vyíšľil v tom smysle, že "riešil som vtedy nastolený problém s nádejou, že pri dobromyselnom postupe a pri loyálnom postupe voči Čechom upevní nádej, že oni v tom teritoriu, ako budú nechali, zmenia svoj systém a že nebudeme mať žiadnych trpkých skúseností vzájomných. Nestalo sa tak, máme nové skúsenosti a komplikácie a tieto komplikácie sú nielen medzi nami, susedmi, ale tieto vynášajú sa odtiaľ i do sveta. My sme nechceli krv prelievat' a nechceli sme cudzích asimilovať. My nechceli sme krv prelievat' a nedovolíme krv prelievat' oni v budúcnosti. Nemecký národ má svoj Wirtschaftsbereich a v tomto nasmiecu nikto nepožičať. Musím ale konštatovať, že Nemci sú odstrkovaní v Čechách, kde sa viac a viac prejavuje nádej, že sa to všetko zmení, že sa vráti starý režim. Táto nádej stále osilňuje a prejavuje sa mnohokrát spôsobom nekválikovaným. Vynášajú sa problémy, zahraničné plány a nastolujú sa tézky, ktoré nemajú s našim životom nič spoločného, len preto, aby budily nádej, že príde doba, že sa to všetko zvrtnie a my zas pridáme k starému režimu a moci. No, v Európe viac ohnisko vojny nepotrebuje a nedovolíme. Takéto ohnisko vojny sa nechť rozhádzať, rozmetáme ho, aby ani stopy z neho neostalo. V Prahe si myslia a plánujú, že využijú svoju nadvládu. Svoj smeruje i to, čo sa stalo v brne. Tí Nemci tam hovoria, že si to nedať ľúbiť, čo Česi robia, Česi zase sa tu odvolávajú na rozvratné živly, takže to tu stále vrí, ohrozuje pokoj a poriadok a tým i Európa je ohrozená a ja nedovolím ohrožovať mier Európy."

Tento úsek reči odznel ako výrez sklamanie sa v Čechoch, sklamanie sa v tých nádejách, ktoré sa kladli v nich po mníchovskom rozhodnutí. Humánnе zachádzanie s Čechmi v "ní-

628/49

chove dalo im odvahu takto zariadiť svoj postup.

Prichádzal teraz druhý úsek, ktorým sa týkal nás. Zklamal som sa nielen v Čechoch, ale i v Slovákoch, pokračoval pán ríšsky kancelár. Priznávam, neznal som tento problém v bývalej republike. Nezaoberal som sa týmto problémom, iba naši viedenski páni mi ho koľko-toľko vysvetlili a na základe týchto vysvetliviek, len náhodilých a príležitostných, nadobudnul som si presvedčenie, že slovenský národ chce žiť, že národne bojuje a preto som sa ho zastal, hoci - ako som povedal - nepoznal som bližšie tento problém, len na základe tých kusých informácií, ktoré som náhodile dostal. Bez tohoto zastania bolo by to ináč dopadlo s Vami. Znepriatelil som si Maďarov pre Vás, ktorým som povedal, že: Vy nemôžete mať žiadneho nároku na Slovákov, na územie nimi obývané, iba že by sa plebiscitom osvedčili, že chcú patriť k Vám. Nakoľko sa ale hlásia k svojskému životu, za ten sa osvedčujú, nemôžete si robiť na nich nárok. Mahnevali sa za toto maďarski páni. Idem na princípom ďalej a teraz vidím, že i v Bratislave vládne starý duch. Nastolená vláda je toho dôkazom. Vy nechceme Slovákov, ale nebudeme sa ich zastávať, jestli oni dostatočne neprejavia, že chcú žiť svojím samostatným životom, do všetkých konzekvencií. A pri žiadnej príležitosti nepoviem Maďarom, že nepatria k nim, k Maďarom, že nemám záujem, že je to vec Slovákov.

Vycítil som, že tu je ten koreň, tu s tými Maďarmi a že tu je to nebezpečenstvo.

Potom prečítal mi pán ríšsky kancelár zprávu Maďarskú, že Maďari sa usilujú obsadiť po tieto dni slovenské územie. A proti tomu treba sa osvedčiť. "Über blitzschnell" tre-

639/42

ba sa osvedčiť. Toto osvedčenie dáť patričným činiteľom na vedomie, že slovenský národ má svoj štát, má svoje územie a preto treba zabrániť tomu, aby ktokoľvek si mohol nárokovať prístup na slovenské územie a na slovenské obyvateľstvo. Niet času na vyčkávanie, nie dni, ale hodiny rozhodujú a preto - použil zas slova - "blitzschnell" riešime a rozriešime otázku tak, ako to nemecký záujem v Európe vyžaduje. Nebudem si viac voči nikomu a k vôli nikomu znepriatelovať druhých, budem si brániť len svojich, podľa toho princípu "Volkstum". Ale kto podľa svojho národného charakteru žije čiste, ten padá do ochrany tohoto princípu. A teraz sa môžete rozhodnúť, čo som povedal "blitzschnell".

Po tomto výklade dovolil som si pár slov pánovi ríšskemu kancelárovi povedať, v duchu asi tom, že: pod dojmom tejto reči, odpustíte, že Vám nič konkrétneho nepoviem, iba Vás uistujem, že sa v slovenskom národe nikdy neskámete a že Vám slovenský národ nedá príčinu, aby ste mali a mohli ľutovať to, čo ste na slovenský národ vykonali, za čo sme Vám vďační.

Toto bol asi podstatný a vecný, v krátkosti uvedený obsah týchto našich hovorov. Potom sme sa rozlúčili a odovzdali sme vec patričným referantom k prejednaniu, čo trvalo až do 2 hodiny v noci, takže sme na slúbený čas o 1. hod. v noci mohli prísť.

Slávny Jene ! Skladám tu pred Jene sucho shrnutý materiál mojej berlínskej návštevy, ktorý ste tu vypočuli a prosím Vás uvažujte, rozhodujte. /Potlesky/.

Predseda dr. S o k o l /zvoní/ : Schôdzku prerušujem na 15 minút.

1938. 10. 14

/Schôdzka prerušená o 11.hod.25 min., znovu otvorená o 1. hod. 6 min./.

Predseda dr. Š o k o l /zvoní/: Otváram znovu prerušenú schôdzku Snemu a zisťujem, že Snem je schopný sa usnísať.

Vypočuli ste prejav predsedu vlády Karla Č i d o r a a referát pána poslancu dr.Jozefa T i s u o jeho rozhodnutí s pánom ríšskym kancelárom Adolfom H i t l e r o m a ríšskym ministrom zahraničných vecí von R i b b e n t r o p o m .

Teraz máme rozhodnúť hlasovaním o tom, či Slovenskej krajiny je za samostatný slovenský štát, alebo nie.

~~Budeme hlasovať povstaním. Ste súhlasí s tým, aby vyhlásený bol samostatný slovenský štát, nech vstane.~~

/Deje sa o 1. hod. 7 min. 30 sek./.

Predseda dr. Š o k o l /zvoní/: Zisťujem, že Snem Slovenskej krajiny ako jediný kompetentný orgán politickej vôle suverenného slovenského národa usniesol sa, že je za samostatný slovenský štát. /Potlesk./

Všetci prítomní povstávajú a spievajú hymnu "Hej, Slováci".

Predseda dr. Š o k o l : Schôdzku prerušujem na 15 minút.

/Schôdzka prerušená o 1. hod. 5 min., znovu otvorená o 1. hod. 17 min./.

Predseda dr. Š o k o l /zvoní/: Otváram prerušenú schôdzku Snemu a schôdzku vyhlasujem za v e j n ú . V ť a h ť a , aby Snem prijal tento zákon /číta/:

Zákon zo dňa 14.marca 1939 o samostatnom Slovenskom štáte:

14. 3. 1939

Slovenský snem usniesol sa na tomto zákone :

1.

Slovenská krajina vyhlasuje sa za samostatný a neodvislý Slovenský štát. /Potlesk/. Snem Slovenskej krajiny pretvára sa na zákonodarný snem Slovenského štátu. /Potlesk/.

2.

Až do v dania ústavy Slovenského štátu celá vládna a výkonná moc je v rukách vlády, ktorú menuje predsedníctvo Snemu /Potlesk/.

3.

Všetky doterajšie zákony, nariadenia a opatrenia ostávajú v platnosti so znamením, ktoré vyplývajú z ducha samostatnosti Slovenského štátu.

4.

Vláde sa splnomocňuje, aby cestou nariadenia vykonávala všetko, čo je v prechodnom čase potrebné na udržanie poriadku a na zabezpečenie záujmov Slovenského štátu.

5.

Zákon tento nadobúda účinnosť dnešným dňom a splní ho vláda.

Kto súhlasí s týmto návrhom zákona, nech zdvihne ruku.

/Deje sa/.

Uisťujem, že Snem návrh tohoto zákona prijal jedným hlasom. /Potlesk/.

Predseda dr. S o k o l /zvoní/: Oznamujem, že predsedníctvo Snemu Slovenského štátu vymenovalo túto vládu :

642/47

Predseda dr.Jozef T i s o /potlesk/.

Minister vnútra: Karol S i d o r /potlesk/.

Minister a zástupca predsedu vlády: Dr.Vojtech
T u k a /potlesk/.

Minister zahraničia: Dr.Ferdinand Ď u r ě a n -
s k ý /potlesk/.

Minister národnej obrany: podplukovník Ferdinand
Č a t l o š /potlesk/.

Minister školstva a národnej osvety: Jozef S i -
v á k /potlesk/.

Minister hospodárstva: Gejza M e d r i c k ý /p-
tlesk/.

Minister financií: dr.Mikuláš P r u ž i n s k ý
/potlesk/.

Minister dopravy a verejných prác: Július S t a -
n o /potlesk/.

Minister pravosúdia: Dr.Gejza F r i t z /potlesk/.

Teraz vymenovaná vláda složí prísahu do mojích r

Prosím pána tajomníka Snemu, aby prečítal formulu
prísahy a pánov ministrov, aby podľa toho, ako budú vyvolávaní,
pri-kročili ku mne a složili prísahu.

Tajomník Snemu F o l t í n /číta/: "Prisahám, že
budem Slovenskému štátu verný, že budem ústavu štátu a jeho
zákony splňovať a svoje povinnosti vykonávať svedomite a ne-
stranne".

Predseda dr.S o k o l: Pán predseda vlády dr.Jozef
T i s o .

Predseda vlády dr. T i s o /podávajúc predsedovi
Snemu ruku/: Prisahám.

6.11.1947

Predseda dr. Š o k o l : pán minister vnútra Karol Š i d o r .

Minister vnútra Š i d o r /podávajúc predsedovi Snemu ruku/ : Prisahám.

Predseda dr. Š o k o l : pán minister financií dr. Mikuláš P r u ž i n s k ý .

Minister financií dr. P r u ž i n s k ý /podávajúc predsedovi Snemu ruku/ : Prisahám.

Predseda dr. Š o k o l : pán minister zahraničia dr. Ferdinand Š u r č a n s k ý .

Minister zahraničia dr. Š u r č a n s k ý /podávajúc predsedovi Snemu ruku/ : Prisahám.

Predseda dr. Š o k o l : pán minister pravosúdia dr. Gejza F r i t z .

Minister pravosúdia dr. F r i t z /podávajúc predsedovi Snemu ruku/ : Prisahám.

Predseda dr. Š o k o l : pán minister dopravy a verejných prác Július Š t a n o .

Minister dopravy a verejných prác Š t a n o /podávajúc predsedovi Snemu ruku/ : Prisahám.

Predseda dr. Š o k o l : pán minister hospodárstva Gejza Š e d r i c k ý .

Minister hospodárstva Š e d r i c k ý /podávajúc predsedovi Snemu ruku/ : Prisahám.

Predseda dr. Š o k o l : ostatní páni ministri, ktorí sú tu nie prítomní, složia prisahu do mojích rúk dodatočne.

Týmto je program dnošnej schôdzky Snemu vyčerpaný, pričom schôdzku zaključujem a oznamujem, že najbližšia schôdzka Snemu sa píše písomne predsedníctvom Snemu /potlesk/.

/Schôdzka zaključená o 13 hod. min./.

644/44